Lista de cumpărături

Lista de cumpărături

Louise Redden, o femeie îmbrăcată sărăcacios, cu o privire de om învins, a intrat într-o zi într-o băcănie. S-a apropiat de stăpânul magazinului într-un mod foarte umil şi l-a întrebat dacă nu ar putea să-i dea şi ei pe datorie câteva alimente.

I-a explicat cu glas uşor că soţul ei era foarte bolnav şi că nu putea munci, şi că aveau şi şapte copii, care trebuiau hrăniţi.

John Longhouse, băcanul, a privit-o de sus şi i-a cerut să părăsească imediat magazinul său. Avand însă în gând nevoile familiei sale, femeia i-a mai spus: Vă rog, domnule, o să vă aduc banii înapoi de îndată ce voi putea.

John însă îi spuse că nu-i poate da pe datorie, pentru că nu are credit deschis la magazinul său.

Lângă tejghea se mai afla încă un client, care a auzit discuţia dintre cei doi. Clientul făcu câţiva paşi înainte şi îi spuse băcanului că o să acopere el costurile pentru orice are aceasta femeie nevoie pentru familia sa.

Bacanul raspunse parcă în silă: Ai o listă cu cumpărăturile de care ai nevoie?

Louise a raspuns: Da, domnule.

O.K, spuse bacanul, atunci pune-o pe cantar şi eu o să-ţi dau marfa de aceeasi greutate cu lista dumitale.

Louise, ezitând o clipă, cu privirea în jos, băgă mâna în geantă şi scoase o bucăţică de hârtie pe care scrise ceva în grabă. Apoi puse cu grijă bileţelul pe cântar, cu privirea tot aplecată.

Ochii băcanului şi ai celuilalt client priveau plini de uimire cum cântarul stătea înclinat în partea cu hârtia. Băcanul, privind la cântar, s-a întors uşor către client şi îi spuse mormăind: Nu-mi vine să cred!

Clientul a zâmbit, iar băcanul a început să tot pună pe cântar alimente. Cântarul tot nu se echilibra, aşa încât acesta tot punea pe el alimente, din ce în ce mai multe, până când pe cântar nu a mai încăput nimic. Băcanul şedea privind cu dezgust. În fine, smulse bucăţica de hârtie de pe cântar, şi o privi cu mare uimire. Nu era vorba de o listă de cumpărături, ci era o rugăciune, care spunea aşa:

"Iubite Doamne, Tu îmi cunoşti nevoile, aşa că eu le pun în mâinile Tale."

Băcanul îi dădu femeii alimentele şi privea în continuare tăcut, înmărmurit. Louise îi mulţumi şi plecă din magazin. Celălat client îi dădu băcanului o hârtie de 50 de dolari şi îi spuse: A meritat toţi banii! Numai Dumnezeu ştie ce greutate are o rugaciune.